

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 3P/109/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415204530
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Kubinský
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8415204530.3

Rozhodnutie

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Andrejom Kubinským v právnej veci starostlivosti súdu o V. F. B. B., N.. XX.XX.XXXX, A. R. XXXX/XA K., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Kežmarku, dieťa rodičov T. B., N.. XX.X.XXXX, C. A. R.K. XXXX/XA K., právne zastúpenou Mgr. Mariánom Bobkom, advokátom so sídlom Námestie sv. Egídia 78, 058 01 Poprad a V. M., N.. X.X.XXXX, A. K. X K., v konaní o návrhu otca na zníženie výživného takto

rozhodol:

I. Návrh otca zo dňa 18.06.2015 na zníženie výživného na maloleté dieťa B.Á. B., N. XX.X.XXXX sa z a m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ, otec maloletého dieťaťa B. B., N.. XX.X.XXXX, podal procesnému súdu návrh na zníženie výživného na maloletú, trvale žijúcu u matky, T. B. zo sumy 80 € na sumu 50 € mesačne.

Matka mal. dieťaťa, T. B., s podaným návrhom na začatie konania nesúhlasila a žiadala návrh zamietnuť.

Kolíznym opatrovníkom s návrhom nesúhlasil a rovnako žiadal návrh zamietnuť.

Súd vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav.:

Posledná úprava výživného, ku ktorej bol zaviazaný navrhovateľ, V. M., N.. X.X.XXXX, bola vykonaná rozsudkom tunajšieho súdu v konaní 5P 22/2014 zo dňa 18.7.2014. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 30.07.2014. Týmto rozsudkom bol otec dieťaťa, V. M., zaviazaný platiť výživné na maloletú B. B.K. dňom 1.7.2014 vo výške 80 € mesačne, ktoré bol odporca zaviazaný platiť vždy do 15.dňa v mesiaci k rukám matky.

Tunajšiemu súdu bol doručený návrh otca na zníženie výživného dňa 18.06.2015. V návrhu otec maloletého dieťaťa uvádza, že žiada znížiť výživné na mal. B. B., trvalo žijúcu u matky, pretože jeho príjmy nezodpovedajú výške výživného, ako mu určil súd, teda vo výške 80€. V návrhu otec dieťaťa uvádza, že jeho mesačný príjem je vo výške 120€ mesačne, keďže je zamestnaný iba na dohodu o vykonaní práce.

Na pojednávaní trval otec dieťaťa, že došlo ku zásadnej zmene pomerov na jeho strane a preto že je schopný platiť výživné len vo výške 50€ mesačne. Na pojednávaní otec dieťaťa spochybňoval zvýšené výdavky matky na mal. dieťa, pokiaľ ide o bezlepkovú diétu, ktoré dieťa potrebuje, tvrdil, že aj tak to berie z lekárne na recept od lekára.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení pred súdom uviedol, že je vyučený automechanik, avšak tomuto povolaniu sa dlhodobejšie nevenuje. Uviedol, že jeho otec doma chová prasatá a on mu s tým pomáha, pretože nie je ochotný robiť za minimálnu mzdu na pracovisku, kde sa obchádzajú zákony, prípadne nepreplácajú sa nadčasy. On bol zvyknutý robiť inak (zrejme pracoval v zahraničí), za minimálnu mzdu robiť nebude. Hľadá si prácu, vie sa zamestnať, avšak trvá na tom, že za minimálnu mzdu nebude pracovať a nakoniec túto prácu odmietne. Ďalej k veci uviedol, že nie je nahlásený ani na Úrade práce a teda nepoberá žiadne sociálne dávky. Navrhovateľ v priebehu pojednávania uvádzal, že „ak mu niekto zaručí, že budú splnené jeho podmienky (myslel tým napríklad súd), t.j. že nebude poberať minimálnu mzdu, že mu budú preplácané nadčasy, dovolenka a podobne, môže nastúpiť do práce aj zajtra.“

Odporkyňa s podaným návrhom nesúhlasila, v priebehu pojednávania dokladovala, ako stúpili náklady na zabezpečenie maloletého dieťaťa. Poukazovala ďalej na správanie sa navrhovateľa, ktorý sa úmyselne nezamestná, alebo úmyselne neprijíme pracovnú pozíciu len aby mohol zdôvodňovať, že je potrebné znížiť výživné na mal. dieťa.

Procesný súd po vykonanom dokazovaní, po oboznámení sa s listinnými dôkaznými prostriedkami doloženými k návrhu i v priebehu konania, po zhodnotení výpovedí účastníkov konania rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a návrh zamietol.

Pri svojom rozhodovaní súd prihliadol predovšetkým na výpoveď navrhovateľa, z tejto výpovede súd nadobudol dojem, že navrhovateľ sa úmyselne vyhýba práci, aby nemusel platiť výživné tak, ako bolo určené súdom. Navrhovateľ potvrdil, že do zamestnania môže nastúpiť aj zajtra, toto podmieňoval tým, že mu „niekto zaručí, že nebude pracovať za minimálnu mzdu a že mu budú preplácané nadčasy, prípadne dovolenka.“ Z jeho výpovede je zrejme, že vie získať pracovnú pozíciu, kde by získal v najhoršom prípade minimálnu mzdu, ktorá by bola omnoho vyššia, ako je suma 120€, ktorú mesačne poberá na základe dohody o vykonaní práce.

Podľa § 62 ods. 1 a ods. 2 ZR je plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá ZR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 75 ods. 1 ZR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Z vyššie citovaného § 75 ods. 1 ZR súd konštatuje, že pri zamietnutí návrhu prihliadol na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa zastúpeného matkou, ale najmä na schopnosti otca, jeho možnosti zamestnať sa, ďalej na jeho kvalifikáciu a pri zhodnotení týchto daností aj s poukazom na vyjadrenia oprávneného, súd nadobudol presvedčenie, že otec je schopný sa zamestnať, získať vyšší príjem ako je 120€ mesačne a uhrádzať tak výživné, ktoré už bolo predtým rozsudkom súdu ustálené. Ak sa otec zamestná, získa plat minimálne vo výške 380 €, a keďže nemá ďalšie vyživovacie povinnosti, pri takejto mzde je výška výživného v sume 80€ primeraná. Z dôvodov vyššie uvedených bolo preto rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku a návrh zamietnuť, aj keď je pravdou, že došlo ku zmene pomerov na strane navrhovateľa, no treba zdôrazniť, že ide o pomery, ktoré sú zapríčinené konaním navrhovateľa.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože ide o opatrovnícke konanie, ktoré súd môže začať i bez návrhu z úradnej povinnosti.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok.

O V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda,

O v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

O Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

O Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

O Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).